

Derpaa jattes under Forhandling, hvad der vedrørte Justitsministeriet, nemlig §§ 20 og 26 II. med tilhørende Endringsforslag under Nr. 5, 6 og 52.

Formanden: Justitsministeren er ganske vist ikke til Stede, men den ærede Indenrigsminister er rede til at fungere paa hans Vegne.

Ordføreren (Steffensen): De tre Endringsforslag under Nr. 5, 6 og 52 ere jo alle tre gamle bekendte her i Tinget. De vedrøre de Foranstaltninger, der ere truffne i Anledning af den foreløbige Lov om Ansættelsen af to Assessorer i Kriminal- og Politiretten, og hvad deraf følger. Da det er saa velbekendte Sager, finder jeg ingen Anledning til at opholde mig videre derved, men skal blot anbefale det høje Ting at stemme for disse af Udvalget stillede Endringsforslag.

Th. Nielsen: Da det er første Gang, disse konstitutionelle Spørgsmaal, disse Endringsforslag, der følge af foreløbige Love, møde os, skal jeg tillade mig at komme med nogle faa Udtalelser, idet jeg derved haaber at kunne frelse Mindretallet for at komme tilbage til flere Punkter, der ere en Følge af de i Anledning af foreløbige Love stillede Endringsforslag. Naar Mindretallet til Trods for, at disse Endringsforslag ere stillede i Anledning af de provisoriske Love og til Trods for de Erfaringer, vi i saa Henseende have fra de foregaaende Aar, ikke desto mindre vil deltage i Forhandlingen om dem, er det for at bekende, at det er vort oprigtige Ønske, at man snarest mulig kan komme ud over disse Vanskeligheder, idet vi ville give vort Bidrag til, at en ordinær Finanslov kan gennemføres. Nu siger man vel, at naar der endnu foreligger saadanne Stridspunkter, er der aldeles ingen Udflugt til, at det kan ske, hvorfør det maaske vilde være bedre, at vi i det hele taget meldte os fra. Dertil er der imidlertid at svare fra vor Side, at vi intet kende dertil, vi deltage i Forhandlingerne, og det bliver saa de andres, Regeringens Ansvar, hvis Forhandlingerne afbrydes uden at føres til Ende. Mindretallet kan intet Ansvar have derfor. Mindretallet stiller sig overhovedet paa det

Standpunkt, at Provisorier og provisoriske Finanslove ere noget, man ikke ønsker særlig at konservere, man ønsker at komme ud af dem snarest muligt. Vi forstaa heller ikke den Stilling, at man skulde bevilge Finansloven til et tænkt Ministerium og ikke til det Ministerium, der er; vi have ikke noget imod, at Finansloven, naar den da bliver saaledes, at den fra vor Side kan anses som forsvarelig, bevilges ogsaa til denne Regering, thi det er jo bekendt, at det ikke er Ministeriets Personer, der skulle bruge disse Bevillinger, men at det er for Landets Skyld, de skulle bruges. Men derfor kan man ogsaa sige, at, jo mere Mistillid man har til en Regering, desto mere nødvendigt er det at faa Regeringen bunden til visse Bevillinger, saa at man kan blive fri for de provisoriske Finanslove. Dette er altsaa Mindretallets Stilling i Almindelighed. Kan Finansloven blive renset, saaledes som Mindretallet ønsker, at det maa ske, ved at man modsætter sig flere af de forskellige Forslag og derimellem dem, der ere stillede under Nr. 5 og 6 og under Nr. 52, hvilket sidste gaar ud paa en Bevilling af 150,000 Kr. til ekstraordinære Politiforanstaltninger, tillige med forskellige andre Forslag, der ere stillede under andre Ministeriers Budgetter — kan Finansloven blive renset for disse konstitutionelle Punkter, vil Mindretallet ikke have det mindste imod, at ogsaa den nuværende Regering, forudsat at man kunde komme overens om alle andre Punkter, fik de andre Bevillinger — hvad der vel kunde være Udflugt til — saa at der kunde blive vedtaget en Finanslov paa regelmæssig Maade. Som sagt, vi forstaa ikke den Stilling, at man kun vil bevilge en Finanslov til et tænkt Ministerium. Naar man mener det, vilde det jo unægtelig have været bedst, om man straks ved 1ste Behandling havde nægtet Sagens Omgang til 2den Behandling, thi det forekommer os mærkeligt, at man vil blive ved den ene Gang efter den anden at forhandle Finanslovens enkelte Dele og saa til Slutningen sige, at man kun vil bevilge den til et tænkt Ministerium.

Der er endnu kun en almindelig Bemærkning at gøre, og det er, at naar det er sagt, at Vedtagelse af Endringen vil medføre en forøget Udgift af 7 Mill. Kr., er det ikke rigtigt, det er kun 5 Millioner. Jeg indrømmer, at det kan være nok, thi der